

обезщетяванія са рѣшава и тѣхното количество, или то, ако не е още познато, призовава са искательтъ на обезщетяваніята да представи подробенъ каталогъ за тѣхъ.

Чл. 56.) Като са докаже че длъжникътъ е притегилъ загубы, поради които дѣйствително са намѣрва въ безпаричіе, и послѣдствіе сѣдилището като одобри да му са даде единъ съразмѣренъ почакъ за исплащаньето на дълга, той са дава и опредѣля въ рѣшеніето, което е върху сѣществото, като са обевяватъ и причинитѣ на тѣзи отстъпка.

Чл. 57.) На длъжникъ, на когото имуществото са е вече продало по исканьето на другитѣ му заемодавцы; на испаднѣлъ въ несѣстоятелность; на побѣгнѣлъ и осѣденъ заочно; на запрянъ и на такъвъ, който е обезсилѣлъ или нарушилъ писменнодаденитѣ си къмъ своя заемодавецъ обезпеченія не са отстъпа почакъ за исплащаньето на дълговетѣ му, нито може подобниътъ да са ползува отъ отстъпеныя вече.

Чл. 58.) Спорѣдъ 114 и 144-ия членъ на търговскыя Законъ, не са позволява отстъпанье на срокъ отъ страната на сѣдилището нито за исплащанье на мѣнителница или на записка на заповѣдъ. Но когато са докаже, че издательтъ на мѣнителницата или на записката на заповѣдъ не е търговецъ, и че паритѣ, за които са касае не сѣ дългъ, който произхожда отъ търговско дѣло, тогазы може да са даде почакъ на длъжника.

Чл. 59.) Ако, когато са разглежда собственната сѣдба, са поеви испомежду туй и нѣкоя привременна тѣжба, а търговското сѣдилище вижда че може да издаде рѣшеніе и за двѣтъ, като сѣ быле приготвени за рѣшаванье, длъжно е да рѣши и за едната и за другата изведнѣжъ. Въ противенъ случай, то по-напредъ издава рѣшеніето си за привременната сѣдба, а послѣ за собственната.

Чл. 60.) Ако направеното исканье са основава на званиченъ документъ, или на задълженіе препознато отъ длъжника, или на предварително рѣшеніе неапеллирано, въ рѣшеніето за него са заповѣдва и привременното изпълненіе, независимо отъ апелляціята, която може да са случи. Но въ такъвъ